

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

XI. ÉVF. 6. SZÁM

2008.

KARÁCSONY

www.szentanna.org

Karácsony nagy titka...

Karácsony nagy titka a Gyermekek. Természetes életünkben először gyermekek vagyunk, aztán felnőttekké válunk. A természetfeletti életben megfordított a sorrend: az öreg és elfáradt emberiségnek a betlehemi jászol tövében újra gyermekké kell lennie. Minden Karácsony felszólítás az újjászületésre. Vissza a gyermekhez annyit jelent, mint vissza az Igazsághoz. Az egész

Ószövetségen áthangzik a zoltár: Hatalmas az Isten és igen dicséretre méltó. Az Újszövetség nem vesz el belőle semmit. Nem felbontani jött, hanem beteljesíteni. Ezért karácsonykor új hang szövődik hozzá: Kicsiny lett az Isten és nagyon szeretetreméltó. Az Igazság erejét a Gyermekek szeretetreméltóságával akarom képviselni.

Halász Piusz

Túrmezei Erzsébet

Találkozó a jászol mellett

*Messze vagyunk, s talán magunk vagyunk,
de most találkozt adunk,
és a jászolnál mind-mind ott leszünk.*

*A Királynak tisztességet teszünk,
a Királynak, aki lejött közénk,
s nem volt, hová fejét lehajtsa.*

*Mi, boldog népe,
odatérdepelünk elébe,
s meghallgatjuk, mi a parancsa:
Örömhírt vinni szerteszét!
Világosságot, mert nagy a sötét!
Elhirdetni, hogy Ő itt van jelen!
Futni a fényel át az éjjelen!
Őrizni reggelig!*

*Szívünk a szent örömmel megtelik.
Hiszen ha ez a Gyermeke a miénk lett,
feledtet minden fájó veszteséget,
minden keserű könnyet letörül.
Karácsonyi béke ölel körül.*

*Győzve a távolságon, téren,
boldog betlehemi találkozóra
várlak, testvérem.*

...és Máriának hívták” „(Lk 1, 27)

Mindennapi dolgaink szürke egymásutánja és életünk szokásos folyama azt a benyomást kelti bennünk, mintha igaza volna Madáchnak a Tragédia elején, mikor a világmindenség gépezete, s benne minden élet is megy a maga útján, az Alkotó pedig tétlenül nézi azt. Holott az evangéliumba Jézus azzal lepett meg, hogy Isten atyai szívével annyira érdeklődik sorsunk iránt és annyira kezében tartja azt, hogy hajunk szálát is számon tartja. (Lk 12, 6) Hogy a mindennapok szokásosságaiban is érvényesül az Isten gondviselő és mindenre gondoló figyelme, azt éppen választottján, a Boldogságos Szűz Márián mutatta meg.

Isten ugyanis kinyilvánította, hogy milyen kényes választottaival szemben. Még arra is ügyel, hogy az olyan elhanyagolható dologban, mint a névadás, érvényesüljön az Ő akarata és ízlése. Jézusnak angyal által adat nevet: hasonlóképpen Keresztelő Jánosnak is, (Lk 1, 13) aki az őszöve tség utolsó és legnagyobb alakja volt. (Mt 11, 11) A Boldogságos Szűz Máriának nem adott nevet, nem küldött angyalt, nem nyilvánította látomásban szándékát. De mégis elfogadta, helyesnek, méltónak tartotta a nevet, amit Mária szülei a maguk emberi okoskodása, szokása alapján választottak gyermeküknek. Pedig ő nagyobb volt a kegyelmi rendben Keresztelő Jánosnál, és egészen Jézushoz tartozott.

Ha Fia édesanyjánál Isten nem tartotta szükségesnek külön beavatkozással irányítani a névadást, miért várunk mi állandóan különleges isteni beavatkozásokra életünk irányításában? Hisz a dolgok mindennapi menetét is azzal a gonddal, ráfigyeléssel és mondhatjuk

szeretettel intézi, mintha különösképpen belenyúlna az életek irányításába.

De mi a különös isteni belenyúlásokkal igazolást szeretnénk kapni arról, hogy számítunk valamit Istennél; hogy gondol ránk. Itt is a Szűz Anya élete igazít el. Hiszen Jézus annyi nevet megörökített az evangéliumban, s a Szentlélek sugalmazása folytán annyi név fennmaradt az emberi történelem számára, akik korántsem tettek annyit Jézusért, mint például Szent Joákim és Szent Anna, Mária szülei. Őket nem a szentírás isteni hitelesítésű betűje, de a jámbor legendákba vesző hagyomány őrizte csak meg az utókor számára. Hát nem tettek ők annyi szolgálatot, mint például Mária, aki megkente Jézus lábát szenvedése előtt a betániai vacsorán? Mégis, Mária megkapja Jézus ígérését: „Bizony, mondom nektek: bárhol a világon hirdetik majd az evangéliumot, az ő tetteről is megemlékeznek.” (Mt 14, 9) Szent Anna viszont el van rejtve a szigorúan ellenőrizhető és istenileg is garantált történelmi megörökítés elől. Mintha Isten nem tartotta volna fontosnak, hogy Fia nagyszülei emberi számbavételt és így elismerést kapjanak.

Milyen vigasztalás ez nekünk, akik azt hisszük, hogy Isten gondviselésében senkinek látszunk, és nem kapunk jeleket arról, hogy Istennél számon vagyunk tartva. Sőt azt hisszük, hogy elmerülünk a mindenség nagy névtelenségében. Ha a neki kedves választottjaival így viselkedik, felróhatjuk-e mi ugyanezt, akik mégsem tudjuk magunkat ilyen kiválasztottnak?! Sőt tudunk-e egy kicsit örülni is annak, hogy legkedvesebbjeinek sorsát osztja meg velünk?

Belon Gellért

Várákozás

...Egyszer Balatonszéplakon megkérdeztem egy megszállott horgásztól, tulajdonképpen mi a jó ebben a sportban, hiszen ahogy elnézem, napok óta csak a botot fogja a kezében. Az öreg nevetett és azt válaszolta: a várákozás, uram. A várákozás! Nekem egy mázsa ponty sem ér annyit, mint az az egy darab, amelyre hetek óta vadászhatok.

Látos Sándor, „Parasztok imádkoznak” című regényében írja, hogy „aki látott már eget kémlelő parasztot, aki aggódik a termésért, fölfog valamit abból a reményből, ami élteti ezt az embert, imájában már elővételezi, előlegezi az esőt, s így kibírhatóbb a szárazság.”

Amikor én is lelkesen énekelem, hogy az égi magasok harmatozzanak, valahogy a lelkem mélyén már készítgetem az utat a betlehemi örömhöz, készülődésem izgatótsága karácsonyi előleg a szívemben.

Pilinszky János a várákozás iskolájának tartja életünket... Saját bőrén tapasztalja, mit jelent az ihlet nélküli idő, milyen az az állapot, amikor semmi se jut az eszébe, s csak a remény élteti, hogy talán holnapra jön az a várva várt megtermékenyítő gondolat, amiből vers lesz.

„Halászon és parasztokon kívül – mondja – talán senki se tudja jobban, mint a költő, mit is jelent a várákozás s a tettere szomjas figyelem.” (Pilinszky J.: Szög és olaj)

A várákozás: áldott állapot

Milyen gyönyörű lehetősége nyelvünknek, hogy az új életet hordozó asszonyt, a várándós anyát - bármilyen „terhes” is legyen a szíve alatt hordott magzat súlya, „áldott állapotban” levő asszonnak mondja. Mennyit írhatna ennek a várákozásnak izgalmairól, fájdalmairól és örömeiről egy kismama, ha naplót vezetne ama kilenc

hónapról, amely reménységének születéséhez szükséges.

Az adventi idő a történelem „áldott állapotát” idézi föl bennünk. Azt a hatalmas készülődést hozza közénk, amely az ősevangéliumi ígéretekől kezdve ott ég a megváltást várók szívében. Évezredek vajúadását sűrítjük össze ebben a négy hétben, hogy átéljük a reményből élő ember boldogságát.

A várákozás „a reménység iskolája”. Annak megvallása, hogy nem vagyunk elegendők önmagunknak, életünk értelmét saját kis zárt rendszerünkben nem találjuk meg, bennünket az éltet, Aki majd jön. Adventi ember az, aki mindig nyitott egy nálánál nagyobb titokra.

Hányszor esünk abba a tévedésbe, hogy irigykedünk valakire, mert „annak minden sikerül”, annak egyfolytában „jól megy”. Pogány panaszkodás ez!... Tessék mondani, mi sikerül annak, aki nem várákozik Istenre??? Talán irigylésre méltó a sorsa? A keresztény a reménység iskolájába jár. Számára a várákozás az a kincs, amely megváltja az időt az egyhangúságtól, a szürkeségtől, hiszen izgalmassá teszi az életet. Csak a jövőnek elkötelezett ember változtathatja meg a világot, s teheti boldogabbá jelenét is. Ki lehet boldogabb? Az, akinek elegendő a „peremberkéék dáridója”, vagy az, aki az örökkévalóság ígézetében tud élni?

A várákozás: a szív kitágítása

József Attila, a „Várákozás” című versében egy alvó vár képét idézi elénk, egy kongó termékből álló, magányos kastélyt fest meg. Csak a vers utolsó két sorából „derül ki”, hogy ez a vár mi magunk vagyunk. Létünk lényege ez a „vár”-ság, elhagyatottságunk egyetlen vigasza a várákozás lehet. „Udvaron egy mélyvizű kút,

rátúz a Nap, habja vakít, s alszik a vár, elhagyatott, mint a halott. Vár valakit.”

Egyáltalán nem mindegy, hogy csupán valamire, vagy talán Valakire is képesek vagyunk várakozni. Akinek elegendők a dolgok, aki mindig „valami után” lohol, azt elragadja a szerzés ördöge, s állandó rettegésben él.

Mennyivel boldogabb nála az a lány, akiről Koncz Zsuzsa énekel, aki „könnyű kiskabátban” izgatottan sétál egy eszpresszó előtt, lesi az óráját, mert nagyon szeretné, hogy eljőjön az, akit szeret. Bródy János, a dal szövegének szerzője, ebből a „képből” kiindulva mutat rá életünk értelmére: „Én azt gondoltam, hogy az életünk nem más, mint állandó, nyugtalan örök várakozás, s mikor az ember többé senkit se vár, az mindennek a vége már.”

A várakozás nem a kicsinyesek, hanem a nagyra nőtt szívű emberek boldogsága... Gondoljuk végig: ha egy ember annyira kitágíthatja szívünket, hogy egész világunkat megváltoztatja, mennyivel óriásibb lehet a világról alkotott képünk (nézetünk), ha maga az Isten szólít ki bennünket magányunk várkastélyából???

A várakozás: a vándor-lét bevallása

annak beismerése, hogy még csak úton vagyunk, nem tudunk az itt és most bűvkörében megragadni, nincs állandó bejelentőnk a Földre. Bármennyi emeletes betontömb magasodik körénk, mi egytől egyig sátorlakók vagyunk, nomád pásztro-

rok, őserdőt felderítő kutatók az aszfaltdzsungelben is.

Vihar Béla „Az Út” című gyönyörű versében az életéről elmélkedik; „Ha viszszeranézek utam elejére a völgybe, a mélybe, elégedett, már-már boldog vagyok. Ha a távoli csúcs felé vetem elfáradott szomjas tekintetem, szívemre csend száll, hallgatok, és alázattal hajtom le fejem...” Ez a csend már az adventi szív csendje, várakozás egy minden addig megtett útnál fontosabb útra, a minden addig elértnél magasabbra, olyan Csúcsra, amelyet még nem ismerhetünk, csak alázatunk kicsinységével közeledhetünk hozzá.

„Advent: a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy meg kell tanulnunk vágyakozni azután, ami a miénk. Gyermekekünkben éltünk így. Vágyakoztunk arra, ami biztosan megjött. Télen: az első hóesésre. És várakozásunk ettől semmivel

sem volt kisebb, erőtlenebb. Ellenkezőleg: nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni, hazatalálni, beteljesíteni és fölfedezni azt, ami a miénk... Aki pedig jól várakozik az időből épp azt váltja meg, ami a leggépesebb és legelviselhetlenebb; a hetek, órák, percek, kattogó, szenttelen vonulását.” (Pilinszky)

...Élek az advent boldogságában, a Jézus-várás szépségében, egyetlen napom sem unalmas...

Enzsől Ellák

Fogyózik

Szívesen beszélgetek fiatalokkal. Szívesen tartok számukra előadásokat, elméldéseket. Életem nagyobbik része az iskolához kapcsolódott, így hát most, amikor nem az iskolai munka az első számú feladatomban, örülök, ha fiatalokkal találkozhatom.

Nem tudom, hogy az iskolában helyt tudnék-e állni, mint tanár, annyira megváltozott körülöttünk a világ. De a fiatalok azért mindig fiatalok, lényegében ugyanolyanok, bármennyire is más legyen a környezet. Ha valaki veszi magának a fáradságot, és elolvassa, hogyan jellemezte Horatius sok száz évvel ezelőtt az emberi életkorokat, csodálkozhat: az emberi vonások lényegében nem változtak.

Újra és újra előkerül a beszélgetésekben: mi is lesz majd? Van-e jövőnk? Tervezni kell, bár előre senki nem látja a jövőt, de jövőkép nélkül nincs igazi emberi élet.

Arról beszélgettünk egyszer egy gimnáziumi osztállyal - fiúk és lányok voltak, egy egyházi iskola csoportja -, hogy van különbség, lényeges különbség van az ember és az állat között. A disznó nem tud jól vagy rosszul viselkedni, csak egészségesen vagy betegen. Nem tud maga alá süllyedni: csak akkor eszik, ha éhes, akkor iszik, ha szomjas. Embert pedig mennyit láttunk, aki evett akkor is, amikor nem volt éhes, ivott, amikor nem volt szomjas. Ha valakire azt mondjuk, hogy disznó módra viselkedett, igazából bocsánatot kellene

kérnünk a disznótól, aki nem tud jól vagy rosszul viselkedni. Nincs meg a szabadsága, hogy válasszon, De nincs képe a jövőről sem. Az, hogy belőle sonka lesz, nem az ő jövőképe: ha tudná szegény, hogy sonkaként végzi majd, késleltetné a hízást - de hát nem tudja. A sonka nem a disznó jövőképe, hanem az ember jövőképe a disznóval kapcsolatban.

A jövő beleszól a jelenünkbe. Hogy itt és most mit teszünk, sokban függ attól, hogy van-e jövőképünk. A jövő érdekében pedig sok mindent képesek vagyunk megtenni vagy akár nem megtenni. A jövő a jelenben formálódik.

Föltettem a kérdést a csoportnak: Ki tud mondani valamit, amit az ember megtesz vagy nem tesz meg, hogy majd a jövője másként alakuljon?

Először néma csend, aztán az egyik leány bátran megszólalt:

- Fogyózik!

Nagy nevetés, aztán megegyeztünk: így van. Itt és most elképzeli, hogy ő majd milyen szép lesz. Aki fogyózik, annak van jövőképe. Tudunk-e ebben a miniket minden látszat-jóval és látszat-szépül elárasztó világban értelmesen fogyózni? Nem bekebelezni azonnal mindent, amit megkívánunk? Hogy majd értelmesebb legyen a jövőnk.

*Korzenszky Richárd OSB
Üzenőfüzet című könyvéből*

Czeller Zoltán polgármester ünnepi köszöntője

Karácsony a béke, a szeretet, a család ünnepe. Karácsonyhoz közeledvén minden ember készülődik az ünnepre. Azt tartja a mondas, olyan lesz az ünnepünk, amilyen a készülődésünk rá.

A készülődés napjai...

Pénzügyi stabilitás helyett gazdasági válság ... az ország érdeke helyett megvásárolható pártpolitika... bűncselekmények, lövöldözés, erőszak, balesetek ...

Sokkoló üzenetek közlik velünk, hogy hitelfelvétellel minden gond megoldódik, csak minél több ajándékot vásároljunk az ünnepre. Sőt ha lehet költsünk többet, mint eddig bármikor!

A béke, a szeretet ünnepére készülődést ez jelentené?

Nem hiszem.

Ez csak a felszín. Egy mesterségesen felszínen tartott értékszemlélet.

Mindenki meg tudja különböztetni, hogy mi a fontos és mit tart lényegtelennek az életében. Nem gondolom, hogy az

emberekből sikerült volna kiölni az generációkon át öröklődő emberi értékeket, a bölcsességet és a hitet, az önzetlenséget és a segítőkészséget, mert ma is mindenki arra törekszik, hogy rendelkezék ezekkel, és arra vágyik, hogy mindezt megkapja másoktól.

Nem lehet figyelem nélkül hagyni a nagyszüleinktől, szüleinktől hallott intelmeket, nem kell félretenni a tőlük tanult értékeket, mert ezek, sokkal nehezebb életkörülmények között is, mint a mai, már bizonyítottan használhatóak.

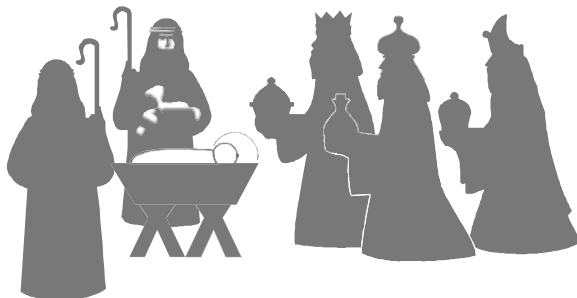
Jobb, ha békesség van körülöttünk, mint békétlenség. Jobb, ha egymásra figyelünk, mintha érzéketlenek vagyunk egymás problémáira. Jobb észrevenni az apró örömköket, mint bosszankodni minden apróságért. Jobb örömet szerezni, mint bosszantani egymást.

Jobb így készülődni az ünnepre. A béke, a szeretet, a család ünnepe.

Az ajándékok elkészítése pedig legyen az egymás iránt érzett szeretetünk, megbecsülésünk és örömünk kifejezése.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok a Jánoshalmi Harangok Kedves Olvasóinak boldog karácsonyt és békés újesztendőt!

*Czeller Zoltán
Jánoshalma Város polgármestere*

Mi lesz veled magyar vidék?

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének vendége volt nov 7-én Dr Ángyán József egyetemi tanár a Magyar Tudományos Akadémia doktora, országgyűlési képviselő. Előadásának címe: Mi lesz veled magyar vidék?

A nagyszámú érdeklődő kíváncsian hallgatta a magyar vidék kilátástalan helyzetéből való kiút lehetőségét.

A gyógyításhoz meg kell állapítani a kórt, ennek alapján lehet és kell a terápiát elkezdeni. Mondta bevezetőjében, majd így folytatta: „Egy gazdasági, hatalmi dinasztiaépítő, mohó zsákmányszerző csoport eredeti vagyongyapításának vagyunk tanúi. A kapcsolati tőke és a hatalmi pozícióból fakadó bennfentes információk gátlástalan felhasználása kiváló lehetőségeket teremt ezen csoportok érdekeinek érvényesítéséhez. Úgy tűnik, hogy a gazdák és a helyi közösségek – szerencsétlenségükre – e zsákmányszerzés útjában áll. Súlyosbítja az ennek a folyamatnak teljesen kiszolgáltatott gazdatársadalom és vidék helyzetét, hogy ez az eredeti tőkefelhalmozás nálunk időben „egybecsúszott” a globalizációval, a multinacionális tőke elképesztő, világméretű befolyásnövekedésével”

A súlyos helyzet orvoslását a következőképpen látja: ...a „parasztpolgárság” elszánt arra, hogy szembeforduljon a gazdatársadalom és a vidék ellehetetlenítéséhez vezető folyamatokkal, melyek az

egész társadalmat végveszélybe sodorhatják. Az azonban valóban kétséges, hogy ez a réteg egyedül képes-e a viszonyokat megváltoztatni. Ereje tán ahhoz elégséges, hogy ismét működébe hozza a társadalom „kikapcsolt immunrendszerét”, mozgósítsa ellenállókéességét. Bízom abban, hogy közel van a társadalmi léptékű kijózanodás ideje! Rádöbben a magyar társadalom arra, hogy a nagytőke érdekeit képviselő, vadkapitalista, a piac szentségében, mindenhatóságában hívó hazai neoliberalis gazdaságpolitika szélsőséges formája végzetes következményekkel járhat, nemcsak a vidékre, a gazdatársadalomra, hanem az egész magyar társadalomra is.

Nem Mária és József adták hírül a Gyermekek születését, hanem éjjeli látogatói, a Betlehem-környéki pásztorok. A híradás nem is csak a rokonság szűk köréhez szól, mint általában szokásos, hanem mindenkire Zsidóországban és azon túl. Jézus már csecsemőkorában, szegényes bölcsőjében sem maradhat egy családnak, hanem az egész emberiségé lesz. Így rendelte már az angyali szózat, mely a pásztorokhoz hangzott.

Ez volt a megállapítása egy új rokonságnak, mely már nem a test és a vér közönségén épül fel.

(Böttcher)

Mint az egyszerű pásztorok...

„A pásztor letette az ajándékát a betlehemi barlangban és figyelte, várta a hatást. Persze nem a Kisdédét, hiszen ő még gügyögni sem tudott. A többiek arcát figyelte, Józsefét, Máriáét, a pásztorokét, hogy mit szólnak hozzá. Az ajándék gyönyörű csomagolásban volt, Mária örömmel bontogatta. Aztán ahogy lehullott az aranyszínű papír, s a csomag kinyíltott, mindenki láthatta, hogy nincsen benne semmi. A pásztor lehajtotta a fejét, Mária pedig (én úgy láttam) mosolygott, cseppet sem lepődött meg. A többiek elképedve álltak, nem értették a dolgot. Aztán ki-ki az ajándékára nézett, a sajátjára, és nem merték átadni. Abban a pillanatban megérezték, (talán meg is értették), hogy az ő ajándékuk is, amit hoztak, Mária kezében, a Kisdéd jászolánál semmivé válik. Ekkor döbbsentek rá, hogy

nem jó helyen keresték a Jézusnak szóló ajándékokat. De még ott, akkor ez a döbbsentet igazi értékeket fakasztott a szívükben, a szívből. Rájöttek arra, hogy az igazi ajándék Annak, aki önmagával ajándékozta meg a világot, csak önmaguk teljes odaadása lehet.

Azóta ezeket a pásztorokat **EGYSZERŰ PÁSZTOROKNAK**,

HÍV PÁSZTOROKNAK nevezzük.

Egyszerű pásztoroknak, mert rájöttek a világ egyik legelemibb, legalapvetőbb igazságára: az igazi ajándék, a legnagyobb ajándék nem VALAMI, hanem csak VALAKI lehet.

Hív, vagyis hű pásztoroknak, mert azt is megtanulták, hogy önmagunk odaajándékozásához nem csak lágy érzelmekre, hanem kökemény akaratra, és felelősségteljes éretemre is szükség van. Ezt a kökemény akaratot és felelősségteljes értelmet nevezzük hűségnek.”

2008 karácsonyán őszintén kívánom mindannyiunknak, hogy az egyszerű és hív pásztorok nyomdokain járva, felismerve a legalapvetőbb igazságokat, kökemény akaratral és felelősségteljes értelemmel igyekezzünk megvalósítani mindazt a jót, melyet a betlehemi Kisdéd hozott közénk, s melynek megvalósítására minden embert meghívott. Áldott, boldog karácsonyt kívánok tisztelettel és szeretettel minden család részére.

Bányai Gábor
országgyűlési képviselő
Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés elnöke

Szentkatali búcsú 2008

Lelkes készülődés előzte meg, a már második alkalommal megünnepelt szentkatali búcsút. Előző nap segítőkész férfiak felállították a sátrakat, körültekintően rögzítették, azon-

ban az éjszakai szélvihar erősebbnek bizonyult. Így az ünnep reggeli újraállítással kezdődött. A szentmise, az ünnephez méltóan több atya is részt vett: Rónaszéki Gábor, Kaló Krisztián, Bergman János, Kuminetz Géza és

Mityók János atya. Jó volt régen látott, ismerős atyákkal találkozni, beszélgetni. Már szentmise alatt egyre finomabb illatok töltötték be a teret. Bográcsokban főtt a

marhalábszár-pörkölt és parázs felett sült a malac, a tanyában pedig forró tea várta az átfázott híveket.

Ebéd után Zámbo Gábor felajánlásának köszönhetően, együvé tartozásunk szimbólumául hársfát ültet-

tek a vállalkozó szellemű emberek.

Az ügyes asszonyok jóvoltából az ebédre korona került, az édessegre vágyók válogathattak a bőséges sütemény kínálatból.

Késő délutánba nyúló, vidám hangulatú beszélgetések során elevenedtek fel a régi szentkatali

élmények, történetek. A fiatalok és a férfiak délután rögtönzött focimeccsen "dolgozták le" az ebédet.

Hálásan köszönjük mindazoknak a segítségét és felajánlását, akik közreműködtek a búcsú előkészítésében és emlékezetessé tételében.

Szent Erzsébet mise

Szent Erzsébet ünnepét követő vasárnap, a jótékonykodó szeretet példájának felragyogtatásával igyekeztünk betölteni szívünket, lelkünket. 1800 kenyeret osztottunk szét annak jeléül, hogy mi is a szentéletű királynő nyomdokain szeretnénk járni.

Mécsesgyűjtás

November 4-én mécsesgyűjtással és közös imádsággal emlékeztünk meg az 1956-os forradalom áldozatairól és hőseiről. A sötétben világító aprócska fények a zarnokság feletti győzelem reményét is szimbolizálták.

Hűség egy életen át

Advent első vasárnapján ünnepeltük azokat, akik 25, 50, vagy 60 évvel ezelőtt esküdtek örök hűséget egymásnak. Mindannyiunk számára igazi példaképek ők, mert felmutatják számunkra, hogy Isten segítségével lehetséges a szeretet megtartása egy életen át.

Mikulás-járás

Szent Miklós püspök ebben az évben is ellátogatott Kéleshalmára, Borotára és Jánoshalmára. Igaz ugyan, hogy érkezését "piros hó" hullása előzte meg a templomban, de ugyanolyan szeretettel fordult a gyerekekhez, mint eddig mindig. Az iskolában, az óvodában vagy éppen az utcán ajándékos keze és jószágos mosolya örömet és vidámságot fakasztott az emberi szívekben. Ígérjük, hogy a következő esztendőben igyekszünk jó magaviseletünkkel kiérdemelni ajándékait.

Itt is járt a Mikulás

A Mikulás nem feledkezett meg a cigány hittanos csoportról sem, s december 11-én a hittanóra keretében ajándékozta meg a gyerekeket. Szent Miklós püspök lelkülete jó kedvre derítette a csapatot, s amúgy cigányosan táncra perdültek, s örömmel ették meg a nekik hozott finomságokat.

Dr. Semjén Zsolt volt a vendégünk

Nagyszámú hallgatóság előtt beszélgetett Dr. Semjén Zsolttal Bányai Gábor az országunk jelenlegi nehéz gazdasági és politikai helyzetéről, és a kiút lehetséges megoldásairól. A KDNP elnöke kellemes anekdotákkal zárta az estét.

Adventi gyertyagyújtás

A második adventi gyertyát a Keresztény Értelmségiek Szövetségének volt alkalma meggyújtani. Az elmélkedésüket rövid bűnbánattal és imával kezdték, majd tanulságos mesék, elmélkedések, érdekes történetek hangzottak el.

Ünnepi előkészületek

December 6-án a Molnár János utcai Művészeti Iskola épületében városi mézeskalács sütés volt, melyen sok gyermek és szülő is részt vett. Nagy lelkesedéssel és szeretettel készítették a finom süteményeket. A Béke tér és Molnár János utca sarkán elsősorban férfiak díszítették a mindenki karácsonyfáját, melyet Kiss Ambrusné adományozott a városnak.

A katolikus óvodában történt

Emlékezés Szent Erzsébetre

November 18-án a katicabogár csoportos gyermekekkel megjelenítettük óvodánkban Szent Erzsébet legendáját. Ez alkalomból Gábor atya megszentelte az előzőnap sült kenyerünket. Ezt követően ajándékkul adott minden csoportnak egy kis csengőt, amely ha megszólal szívünkben figyelmeztet bennünket arra, hogy tegyük

a jót, úgy mint Erzsébet tette Jézusért, önfeláldozó szeretettel. Legyen életünk példaképe nekünk felnőtteknek és gyermekeinknek egyaránt, hogy ezáltal közelebb kerülhessünk Jézushoz, az Ő szeretetét sugározzuk ki mindennapjainkban. Ehhez kérjük a segítő közbenjáró kegyelmét.

Dr. Miskolczi Józsefné óvodapedagógus

Ádventi készülődés

Ádvent előtti napokban, karácsonyra hangolódva, szülőkkel, gyermekekkel közösen készítettünk adventi koszorút, karácsonyfadíszet, üdvözlőkártyát, melyeket mindenki hazavihetett. A közös készülődés, a várakozás öröme mindannyiunk figyelmét a kis Jézus születésére irányította.

Késő őszi események a Szent Annában

Zenei találkozó Baján

Iskolánk ebben az évben is részt vett a Szent Cecília XI. Ének-Zenei Találkózón, valamint a Furulyások, Blockflötések XVI. Megyei Találkozóján, ahol kiemelkedő teljesítményükért oklevelet kaptak. Felkészítőjük és kísérőjük Mészáros Gábor.

Színházi látogatás

Óvodásaink és az alsós tanulóink Baja Színháztermében, a Frakk a macskák réme című előadást tekintették meg, amin nagyon jól szórakoztak.

Álmodtam egy világot magamnak...”

A pályaválasztás mindig is felelősségteljes döntést kívánt. A mai gyakran változó viszonyok között azonban kimondottan nehéz feladattá vált. Ehhez kívánt segítséget adni az általános és középiskolák végzőseinek, de a felnőtteknek is a november 15-én megrendezett Regionális Pályaválasztási Vásár a Dr. Posta Sándor Sportcsarnokban. A rendezvényre nyolcadikosaink is eljutottak. Diákjaink utazását és magát a kiállítást a Dél-alföldi Regionális Munkaügyi Központ szervezte.

A tél örömei a jégen

Diákjaink egy zsúfolásig megtelt busszal utaztak Bajára, hogy élvezhessék a korcsolyázás örömeit, a főtéren kialakított jégpályán. A szervezést Komáromi Róbert kollégánknak ezúton is köszönjük.

AIDS elleni küzdelem világnapja

Magyarországon is az idén a tavalyinál magasabb az újonnan regisztrált HIV-fertőzöttek száma. A betegség megelőzéseért is szerveződik immár húsz esztendeje december elsején az AIDS elleni világnap. Iskolánkban sem feledkeztünk meg a riasztó adatokról. A betegséggel kapcsolatos tudnivalókról szemléletes plakátokat készített Dr. Ádámné Breckska Mária, iskolánk védőnője, valamint a 8. osztálynak előadást tartott Suhanek Réka, a PTE Egészségügyi Főiskolai karának végzős hallgatója, aki itt töltötte Jánoshalmán gyakorlatát.

„Cipős doboz” akció

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat szervezésében, a tavalyi évhez hasonlóan idén is adományokat gyűjtöttünk erdélyi gyermekek karácsonyi megajándékozására. A gyűjtést általános iskolás korú gyerekek között hirdettük meg, akik szívesen vették fel a kapcsolatot hasonló korú erdélyi gyerekekkel. Az ajándék mennyisége egy cipősdoboznyi volt. Bár nem túl sokan kapcsolódtak be az akcióba, ők viszont annál nagyobb szeretettel pakolták meg a dobozt. A gyerekek munkáját Martinek Erzsébet, a helyi Máltai Szeretetszolgálat elnöke irányította.

Mesemondó verseny

December 4-én rendeztük meg a már hagyománynak számító mesemondó versenyt. Ebben a tanévben szép számmal vállalkoztak egy-egy mese megtanulására és előadására. 17 versenyző mérte össze tudását. A legkiemelkedőbbek képviselhetik iskolánkat a városi megmérettetésen: Berta Virág, Boros Gitta, Hegedűs Réka, Kis-Pető Apor és Málík Rebeka. Mindannyiuknak gratulálunk!

Nyílt nap az iskolában

November végén, (25-28-ig) nyílt tanítási napokon nézhették meg a szülők, hogy milyen módszerekkel tanulnak a diákok, és hogyan dolgoznak gyermekeik a különböző órákon. A leendő elsősök szüleinek külön alkalommal (december 10-én) teremtettünk lehetőséget arra, hogy a tanító nénivel, az iskolával, valamint az olvasás tanítás módszerével ismerkedhessenek.

Adventi gyertyagyújtás

Már hagyománynak számít, hogy minden adventi szombat este ünnepélyes gyertyagyújtást tartunk a plébánia kápolnájában. Minden egyes alkalommal más és más plébániai közösség állítja össze az imaóra anyagát. Az első gyertya meggyújtásánál nevelőtestületünk tagjai vezették az áhítatot.

Adventi lelkinapok

A gyerekek adventi lelki napjára Tiszaalpárról érkezett Kéri Vencel a felső tagozatosokhoz, valamint Kecskemétről Menyhart Sándor atya az alsósokhoz. Segítségükkel készültek a diákok a kis Jézus születésének fogadására.

Nemcsak a diákok készültek lelkileg közösen a karácsonyra, hanem az intézmény pedagógusai is. Kecskeméten a Piarista Gimnáziumban talákoztunk az egyházmegye katolikus intézményeiben szolgáló nevelőkkel. Közös szentmisén vettünk részt, majd először Dr. Bábel Balázs érsek úr, azt követően pedig Solti Kálmán EKIF elnök előadását hallgattuk meg.

Kötelező eszközfelszerelés

Fenntartónktól, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatóságától 1.700.000 Ft-ot kaptunk kötelező eszközfelszerelés fejlesztésére. Hosszas fontolgtatás után egy osztálynyi padot, széket, kollégiumba ágyakat, táblákat, valamint tanítási segédeszközöket rendeltünk, amik folyamatosan érkeznek intézményünkbe. Támogatásukat köszönjük!

„Döntsd el te magad!”

A sátán konferenciát tartott. Összehívta az ördögöket a világ minden tájáról. A megnyitó beszédében ezt mondta:

- „Nem tarthatjuk vissza a keresztényeket attól, hogy bensőséges kapcsolatot törekedjenek kialakítani Megváltójukkal. Ha egyszer megszerezték ezt a kapcsolatot Jézussal, megtört a hatalmunk felettük. Úgyhogy lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne tudjanak igazi kapcsolatot kialakítani Jézussal.”

- „Hogyan tegyük ezt?” -- kiabálták az ördögök.

-²„Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival és találjátok ki számtalan cselet, amikkel lefoglalhatjátok a gondolkodásukat” - válaszolta :

- Kísértétek őket arra, hogy költsenek, költsenek, költsenek és kérjenek kölcsön.

- Győzzétek meg a feleségeket, hogy ne maradjanak otthon a családdal, hanem menjenek el dolgozni; és a férjeket, hogy dolgozzanak 7 napot egy héten, 10-12 órát naponta, így megengedhetik maguknak az üres életformát.

- Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek a gyerekeikkel. Hamarosan, az otthonaik többé nem lesznek biztonságos menedékek a munka nyoma alá!

- Csábítsátok őket arra, hogy kapcsolják be a rádiót vagy a mag-

nót amikor vezetnek...; hogy hagyják bekapcsolva a tévét, videót, cd lejátszót és a számítógépet egész nap az otthonaikban, és gondoskodjatok arról, hogy minden üzletben és étteremben világias zenét játssszanak állandóan. Ne legyen csend soha, sehol. A zaj így majd bezsúfolódik az agyukba.

- Töltsétek fel a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal. Nyomjátok bele az agyukba a híreket 24 órán keresztül. Árasszátok el az e-mail postafiókjaitok szeméttel, katalógusokkal, amikből online lehet rendelni; sorsolásos játékokkal és mindenféle hírlevéllel és promóciós ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és hiú reménnyel.

- Tettesetek sovány, gyönyörű modelleket a magazinokba és a tévébe, hogy a férfiek azt higgyék, hogy a külső szépség a fontos és aztán elégedetlenné váljanak a feleségükkel.

- Tartsátok fáradtan a feleségeket. Ha nem adják meg a férjükhöz azt a szeretetet, amire szükségük van, hamarosan máshol fogják azt keresni.

- Tartsátok őket túl elfoglaltan. Így egy idő után csak a saját erejükből fognak dolgozni, fel fogják áldozni az egészségüket és a családjukat egy valójában értelmetlen cél érdekében. Higgyétek el, működni fog! Működni fog!

Mekkora terv volt! Az ördögök buzogni indultak teljesíteni a megbízatásukat, hogy a keresztények minél kevesebb időt hagyjanak Istenre és a családjaira szerete a világon, és hogy minél kevesebb idejük maradjon arra, hogy meséljenek másoknak arról, hogy Jézus születése, élete és kereszttáldozata hogyan változtatta meg az életüket.

Azt hiszem, a kérdés az, hogy sikeres volt-e a Sátán ebben a cselben. Döntsd el te magad!

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anct.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta